

Rapport

Datum: 9 juni 2005

Rapportnummer: 2005/170

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Haaglanden op het moment dat hij zich tot de Nationale ombudsman wendde, nog niet heeft gereageerd op zijn brief van 21 augustus 2003 en zijn daaropvolgende rappelbrieven van 5 september, 24 oktober en 3 december 2003.

Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman werd hieraan onderstaand klachtonderdeel toegevoegd.

Verder klaagt verzoeker erover dat het regionale politiekorps Haaglanden op het moment dat hij zich op 23 juli 2004 opnieuw tot de Nationale ombudsman wendde, nog niet heeft gereageerd op zijn brieven van 27 april, 14 mei en 29 juni 2004.

Beoordeling

I Ten aanzien van verzoekers brieven van 21 augustus, 5 september, 24 oktober en 3 december 2003

Bevindingen

1.1. Medio juli 2003 ontving verzoeker een brief van de heer M., Inspecteur Openbare Ruimte van de gemeente Den Haag. In deze brief nodigde M. verzoeker uit om contact met hem op te nemen in verband met het lozen van een vloeistof in de onmiddellijke omgeving van zijn woning. Op deze brief, afkomstig van het onderdeel Handhavingsteam "Bouwlust/Vrederust" was zowel het logo van de gemeente Den Haag als dat van het regionale politiekorps Haaglanden afgedrukt.

1.2. Bij brief van 21 augustus 2003 aan genoemd handhavingsteam gaf verzoeker onder meer te kennen dat hij telefonisch contact had opgenomen met de heer M.

In antwoord op zijn vraag daarnaar, had M. verzoeker gemeld dat enkele omwonenden zich bezorgd hadden getoond over door verzoeker in de goot geloosde - mogelijke giftige - vloeistof. Verzoeker had M. hierop te kennen gegeven dat het bij de door hem geloosde vloeistof ging om water dat was opgevangen in het opvangbakje van een luchtontvochter. Verzoeker merkte voorts op dat de heer M. hem enkele dagen later thuis had opgezocht en toen had bevestigd dat er monsters van de vloeistof waren genomen en onderzoek had bevestigd dat het hier inderdaad condenswater had betroffen.

Volgens verzoeker moest de gedane melding worden gezien in het kader van een al langer bestaand conflict met enkele burens, die nu kennelijk ertoe waren overgegaan zijn naam in diskrediet te brengen bij gemeente en politie.

Verzoeker sprak voorts de vrees uit dat alleen al het - herhaald - politiebezoek bij lichtgelovige mensen tot de verkeerde conclusie zou kunnen leiden dat er strafbare feiten door hem zouden zijn gepleegd. In dat verband verzocht verzoeker het Handhavingsteam om hem schriftelijk op de hoogte te brengen van de resultaten van het onderzoek naar de vloeistof.

1.3. Omdat een antwoord uitbleef, heeft verzoeker bij brieven van 5 september, 24 oktober en 3 december 2003 gerappelleerd.

1.4. Verzoeker heeft zich vervolgens bij brief van 10 december 2003 voor het eerst tot de Nationale ombudsman gewend met een klacht over de handelwijze van het regionale politiekorps Haaglanden.

1.5. De Nationale ombudsman heeft verzoekers klacht op 19 januari 2004 allereerst onder de aandacht gebracht van een medewerker van het stadsdeel waar verzoeker woont en daarna op 3 februari 2004 van de contactambtenaar bij het regionale politiekorps Haaglanden.

1.6. De - toenmalige - contactambtenaar bij het regionale politiekorps Haaglanden heeft de Nationale ombudsman bij (e-mail-)brief van 6 februari 2004 meegedeeld dat als gevolg van beperkte capaciteit en de veelheid van taken van het korps het kan voorkomen dat brieven als hier aan de orde onbeantwoord blijven.

Ook deelde hij mee dat als verzoeker zijn brieven op de juiste wijze zou hebben geadresseerd, namelijk aan de gemeente Den Haag, de zaak door het bevoegde orgaan zou zijn behandeld.

2.1. Op 13 april 2004 heeft verzoeker aangifte gedaan wegens smaad omdat hem was gebleken dat zijn naam in een politieregister - ten onrechte - in verband was gebracht met ontucht met minderjarigen, welke vermelding vervolgens bekend was geraakt bij buurtbewoners van verzoeker.

2.2. Bij brieven van 27 april, 14 mei, 29 juni en 3 augustus 2004 heeft verzoeker het regionale politiekorps Haaglanden verzocht om te worden geïnformeerd over de voortgang van de behandeling van zijn aangifte van 13 april 2004.

3.1. In reactie op het eerste klachtonderdeel deelde de korpsbeheerder bij brief van 1 juli 2004 mee de klacht niet gegrond te achten. Ter onderbouwing van zijn standpunt verwees de korpsbeheerder naar een ambtsbericht van 22 maart 2004 van de chef bureau Zuid West i.o., de commissaris van politie D.

3.2. In zijn ambtsbericht gaf de heer D. onder meer te kennen dat in het kader van een burenruzie tussen verzoeker en zijn buurvrouw in juli 2003 het stadsdeeltkantoor Escamp een klacht had ontvangen, ingediend door verzoekers buurvrouw. Hierin wees zij erop dat

verzoeker met enige regelmaat een mogelijk giftige vloeistof loosde in de aarde nabij zijn garage. Die klacht is in behandeling genomen door de inspecteur openbare ruimte M.

M. had vervolgens geconstateerd dat verzoeker toentertijd in het bezit was van een motorfiets die hij in zijn garage stalde. Omdat het in de garage nogal vochtig was had verzoeker twee vochtopnemers c.q. afscheiders gekocht en deze in de garage geplaatst. Het betrof hier twee gesloten plastic bakken, die er voor zorgden dat het vocht in de garage werd opgenomen en vervolgens in een plastic bakje, deel uit makende van de vochtopnemer werd opgevangen. Zowel de inspecteur openbare ruimte M. als de milieumedewerker van het Handhavingsteam 'Bouwlust/Vrederust', de brigadier van politie Haaglanden N., hadden ter plaatse geconstateerd dat verzoeker de opgevangen vloeistof in de bodem loosde. Ook hadden zij, via de verpakking en de gebruiksaanwijzing van de vochtopnemers vastgesteld dat de vloeistof die werd opgevangen, zuiver water was.

Uit de rapportage volgde verder dat verzoeker van de inspecteur openbare ruimte M. een schriftelijke bevestiging wilde hebben van het feit dat uit onderzoek was gebleken dat de geloosde vloeistof water was en dus geen strafbaar feit opleverde. De heer D. stelde in zijn ambtsbericht dat aan deze wens niet kon worden voldaan omdat het op grond van artikel 2 van het Lozingsbesluit Bodembescherming i.v.m art. 1, 1a Wet Milieubeheer verboden is vloeistoffen, m.u.v hemelwater en drinkwater, te lozen.

De opgevangen vloeistof was weliswaar water maar was noch hemelwater, noch drinkwater, aldus D.

Verder werd in het ambtsbericht meegedeeld dat verzoeker vervolgens een keer of drie een fax heeft gestuurd naar het Handhavingsteam met het verzoek om eerder vermelde schriftelijke bevestiging van de uitslag van het onderzoek. Om verzoeker nog eens uit te leggen dat dit niet mogelijk was waren de inspecteurs openbare ruimte M. en H. vervolgens gedurende het tweede half jaar van 2003 diverse malen naar de woning van verzoeker gegaan teneinde met hem in contact te komen. Dit was steeds niet gelukt, noch overdag, noch 's avonds. Op die momenten bestond de indruk dat betrokkene wel thuis was, maar, ten overstaan van de burens, niet meer in contact wilde komen met politie en/of gemeentepersoneel. Ook telefonisch kon geen contact worden gelegd met verzoeker, daar de telefoon niet werd opgenomen, aldus de heer D. in zijn ambtsbericht.

3.3. In reactie op het tweede klachtonderdeel deelde de korpsbeheerder bij brief van 15 oktober 2004 mee ook dit klachtonderdeel niet gegrond te achten. Ter onderbouwing van zijn standpunt verwees de korpsbeheerder naar een ambtsbericht van 6 oktober 2004 van commissaris van politie D.

3.4. In dit ambtsbericht gaf de heer D. onder meer te kennen dat verzoeker op 13 april 2004 aangifte heeft gedaan tegen één of meerdere buurtbewoners naar aanleiding van het in de buurt verspreiden van roddels als zou hij ooit veroordeeld zijn voor ontucht met

minderjarigen. Verzoeker voelde zich hierdoor in zijn eer en goede naam aangetast en voelde zich niet meer vrij in zijn eigen woonomgeving. Het ambtsbericht gaf verder te kennen dat nadat de aangifte van verzoeker was opgenomen, politieambtenaar Mo. hem had meegedeeld dat hij zelf het opsporingsonderzoek zou verrichten. Hierbij was toen afgesproken dat politieambtenaar Mo. verzoeker gedurende het onderzoek op de hoogte zou houden. De heer Mo. was deze toezegging ook nagekomen door verzoeker telefonisch te benaderen en ook door bij verzoeker thuis langs te gaan. Exacte data en tijdstippen konden echter niet worden gegeven, aldus de heer D. in het ambtsbericht.

Naar aanleiding van de door verzoeker op achtereenvolgens 27 april, 14 mei en 29 juni 2004 geschreven rappelbrieven, zocht de betrokken wijkteamchef kort na ontvangst telefonisch contact met verzoeker. Ook hiervan waren geen exacte data en tijdstippen bekend, aldus de heer D.

Ook gaf de heer D. aan dat tijdens deze telefoongesprekken verzoeker werd herinnerd aan de met wijkagent Mo. gemaakte afspraken. Verder werd verzoeker meegedeeld dat de heer Mo., nog bezig was met het opsporingsonderzoek.

Aan het eind van ieder gesprek was verzoeker gevraagd of hij genoeg nam met de inhoud van het telefoongesprek. Verzoeker had hierop steeds positief geantwoord. Ook had verzoeker steeds aangegeven geen schriftelijke bevestiging van het gesprek te wensen, aldus de heer D. in zijn ambtsbericht.

4.1. In reactie op de hem toegestuurde reactie(s) van de korpsbeheerder deelde verzoeker op 5 november 2004 in een telefoongesprek met een medewerker van het bureau Nationale ombudsman mee verbijsterd te zijn door hetgeen van de zijde van de politie naar voren was gebracht. Verzoeker ontkende met klem ooit, laat staan drie maal, telefonisch contact te hebben gehad met de politie, terwijl medewerkers van de politie ook nimmer een bericht hadden achtergelaten op zijn antwoordapparaat.

De enige keer dat verzoeker politieambtenaar Mo. zou hebben gesproken was op 13 april 2004 toen hij aangifte had gedaan, aldus verzoeker.

Verzoeker gaf verder te kennen nog steeds geen antwoord te hebben gekregen op zijn vragen over het vochtvoerval, noch op zijn vragen over de aangifte.

Wel was het verzoeker inmiddels bekend dat de geruchten over een vroegere veroordeling voor ontucht met minderjarigen mogelijk waren verspreid door een hem met naam bekende medewerker van de politie.

4.2. In aansluiting op hetgeen verzoeker op 5 november 2004 telefonisch had meegedeeld zond hij de Nationale ombudsman op 8 november 2004 een min of meer gelijklopende brief. Hij merkte hierin onder meer nog op dat het hem was opgevallen dat de politie geen data en tijdstippen kon geven met betrekking tot de beweerde huisbezoeken en

telefoongesprekken.

4.3. Bij de brief van 8 november 2004 had verzoeker een kopie gevoegd van een brief van 10 augustus 2004 van politieambtenaar Mo., waarin deze verzoeker meedeelde dat inmiddels was gebleken wie na 22 april 2002 de persoonsgegevens van verzoeker had bevroegd in het herkenningssysteem ten behoeve van politie en justitie. Ook deelde de heer Mo. verzoeker mee dat deze gegevens na overleg met de chef van de ploeg opsporing van bureau Zuid West voor een eventueel intern onderzoek door bureau Integriteit en Security aan dit bureau ter beschikking zouden worden gesteld.

4.4. Bij de brief van 8 november 2004 had verzoeker verder gevoegd twee notities van telefoongesprekken die hij op 9 en 10 augustus 2004 had gevoerd met de heer L., wijkteamchef Wateringseveld.

In de notitie van 9 augustus 2004 had verzoeker vermeld dat hij L. had gezegd ondanks vijf brieven taal noch teken van de politie te hebben vernomen en dat L. hierop had gereageerd met de toezegging dat hij contact zou opnemen met de wijkagent en dat hij, verzoeker, van de wijkagent zou vernemen.

In de notitie van 10 augustus 2004 had verzoeker vermeld dat de wijkteamchef hem had meegedeeld dat wijkagent Mo. de zaak ter hand zou nemen en spoedig contact met hem, verzoeker zou opnemen.

5. Op 30 november 2004 deelde een bij dit onderzoek betrokken medewerker van bureau Zuid West van het regionale politiekorps Haaglanden in een telefoongesprek met een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman mee dat naar aanleiding van de aangifte van 13 april 2004 een opsporingsonderzoek gaande was en dat het in de bedoeling lag op korte termijn nog een getuige en de verdachte te horen. Daarna zou worden bezien of de zaak strafrechtelijk danwel tuchtrechtelijk diende te worden afgedaan.

Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstopping houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

7. Ten aanzien van verzoekers klacht dat het regionale politiekorps Haaglanden op 10 december 2003 nog niet - inhoudelijk - had gereageerd op zijn brieven van 21 augustus, 5 september, 24 oktober en 3 december 2003, overweegt de Nationale ombudsman het volgende.

Van de zijde van de politie is in reactie op dit klachtonderdeel aangevoerd dat medewerkers van het korps diverse keren bij verzoeker thuis zijn langs geweest en hem

ook enkele keren hebben gebeld, maar dat zij er toen niet in zijn geslaagd om in contact te komen met verzoeker.

Verzoeker heeft daartegenover gesteld dat de politie na 21 augustus 2003 nimmer een bericht heeft achtergelaten als zij vergeefs bij hem waren langs geweest, terwijl ook zijn antwoordapparaat geen telefonische pogingen tot contact had geregistreerd.

8. Niet kan worden uitgesloten dat medewerkers van het regionale politiekorps Haaglanden na 21 augustus 2003 door middel van huisbezoek en/of telefonisch hebben geprobeerd om in contact te komen met verzoeker. Hoe vaak de politie bij verzoeker aan de deur is geweest, danwel hem heeft gebeld, kan hier in het midden blijven.

Het regionale politiekorps Haaglanden heeft er echter niet goed aan gedaan om, voor zover bij herhaling zou zijn gebleken dat geen contact kon worden gekregen met verzoeker, niet schriftelijk contact met hem te zoeken. Op die manier hadden verzoekers vragen kunnen worden beantwoord of had verzoeker kunnen worden uitgenodigd voor een mondelinge toelichting.

Door het achterwege laten van enige vervolgactie is het regionale politiekorps Haaglanden te kort geschoten op het punt van actieve en adequate informatieverstrekking.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van verzoekers brieven van 27 april, 14 mei en 29 juni 2004

Bevindingen

1. Op 13 april 2004 heeft verzoeker aangifte gedaan bij het regionale politiekorps Haaglanden terzake van smaad.

2.1. Bij brieven van 27 april, 14 mei en 29 juni 2004 heeft verzoeker het regionale politiekorps Haaglanden verzocht om te worden geïnformeerd over de voortgang van de behandeling van deze aangifte.

2.2. Nadat de Nationale ombudsman het onderzoek had uitgebreid met het tweede klachtonderdeel, heeft verzoeker op 3 augustus 2004 nogmaals een rappelbrief gestuurd naar het regionale politiekorps Haaglanden.

2.3. Wijkteamchef L. heeft verzoeker op 9 en 10 augustus 2004 telefonisch benaderd en gesproken.

Beoordeling

3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

4. In reactie op het tweede klachtonderdeel is van de zijde van de politie aangevoerd dat nadat de aangifte van verzoeker was opgenomen politieambtenaar Mo. hem heeft medegedeeld dat hij zelf het onderzoek zou verrichten met betrekking tot de strafbare feiten. Ook was toen afgesproken dat verzoeker gedurende het onderzoek op de hoogte zou worden gehouden, welke toezegging zou zijn nagekomen door middel van niet nader gespecificeerd huisbezoek en telefonische contacten.

Ook werd van de zijde van de politie aangevoerd dat de wijkteamchef naar aanleiding van verzoekers (rappel-)brieven van 27 april, 14 mei en 29 juni 2004 telefonisch contact heeft gehad met verzoeker.

Verzoeker heeft gespreksnotities verstrekt van twee in verband met verzoekers aangifte op 13 april 2004 door hem op 9 en 10 augustus 2004 met wijkteamchef L. gevoerde telefoongesprekken.

5. Het staat vast dat wijkteamchef L. op 9 en 10 augustus 2004 telefonisch contact heeft gehad met verzoeker over zijn aangifte van 13 april 2004. Ook is gebleken dat wijkagent Mo. verzoeker op 10 augustus 2004 een brief heeft gestuurd met daarin informatie over de gang van zaken in het opsporingsonderzoek.

Niet is echter gebleken dat medewerkers van het regionale politiekorps Haaglanden reeds vóór 23 juli 2004 contact hadden gezocht met verzoeker over de afhandeling van zijn aangifte van 13 april 2004.

6. Het is aannemelijk dat het regionale politiekorps Haaglanden pas na uitbreiding van het onderzoek van de Nationale ombudsman met het tweede klachtonderdeel voor het eerst contact heeft gezocht met verzoeker over de afhandeling van de aangifte van 13 april 2004, ondanks verzoekers voorafgaande rappelbrieven.

Door het achterwege laten van een tijdige reactie op verzoekers brieven van 27 april, 14 mei en 29 juni 2004 is het regionale politiekorps Haaglanden te kort geschoten op het punt van actieve en adequate informatieverstrekking.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden is

gegrond wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 11 december 2003 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer E. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van Den Haag) werd een onderzoek ingesteld. In de loop van het onderzoek werd dit uitgebreid met het tweede klachtonderdeel.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 10 december 2003, met bijlagen.

Standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden van 1 juli 2004, met bijlagen.

Standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden van 15 oktober 2004, met bijlagen, een en ander naar aanleiding van de uitbreiding van het onderzoek.

Telefonische reactie van verzoeker op 5 november 2004.

Schriftelijke vervolgreactie van verzoeker van 8 november 2004, met bijlagen.

Telefonische informatie van de zijde van het regionale politiekorps Haaglanden op 30 november 2004 en 9 februari 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond